

פרק ראשון פמחים או ר לארבעה עשר

מסורת הש"ם

הנחות הב"ח

מוסף רשות ל' כתבי הגות, ווילס מיטשל וגוטמן, סטולין ועוד. הדידים. סקסטן שבת' (ג'), ור' הדר. סקסטן, טולין (לטון), און, טולין גאנזן מילוינס זונגען טומלען כל' ברוכת' (ב').

דמחת הוּא אב הַטומאה.
רִיבָּר שִׁישׁ בּוֹ דָעַת לִישָׁאֵל.
ל"פ.

חזקה טומאה, וכל שאין

וחוכות וטובות ולויו ומתקשה טין לנו מפקד קדריטס צלון גנולס גולת
ידיים במקדש ליטומלן לדבצ' סלהין ממולא הדרס דהאר' ממון מוקמי' ליה
ללהו כר ענמי'י הדרס קו' דהילו חוץ למקדש ממולא'ים ידים צטומחה
כל דאס' הדרפ'ו סטמן מסוס' ידים עטמי'יות: וני'ה. נמי'ו זכין'ו סלהין'
טומולת כליס' גמתקדש מלדנן' לדבצ'
סלהין ממולא'ן סטולס לדהילו נחמלין
גווו' רענן' ניא' טומולא'ן ווּך עעל' גז'
למלה'ו'למי'ם טסוו' קדרנן' גב' "ה"
לכני' זומ'ולס' זא'לס' סנטטמלה'

במתקין וככל קתני מכך נואר: וads
קודס גויסיםليس נפוא. ליטענו
מלכון וכטאעדו עדות זו עדין לה
נגורס גוילת חכם על טומחהן כליט
לדעתן לפיך לה יוכן לומר וכינו
שלון טומחהן כליט זמתקץ דאסיט
שעטעל רפס' געלמען נמי לה סוקה:
טו צוים. בעלות חנינה נז חוקיס צו
גרכון ציילוות הצעמץ' דמתן לה פומלן
לה סקטווע: אפספער. והאטס' מפלס
טעטעל מסוס מקנה קפליס צאי
מיינין לה קפליס עטס סקטווע
ועכדריס הוליכיס' הווטס: וטידיט.
הפיילו סקטן לה גגע צברומא געל
נגיילט לייס: וטיגול יוס. וטאמס'
פליך לה דלאויריתם סעל ומיטס' סמי
מכלון טיגול יוס: האן אטט ריכא.
ודלי כבל נגורס עט סקליטס מלדעתן
שעטעלנו צמתקץ' ומיטס' סעל לייל
מסקין וסינה לאפמאלן לה ציילו
בומלון שלן פטן לאפמאלן לה ציילו
באו סעל טומחהן למקין דטלוי מליין
לגען צמלה צטימעהו טו לה צרולן וול
מיטט להן יולין לטומלה דלאן הולכלן
כליז'הו אה סטומלה מעטעלן כליט
הפיילו מלדעתן וול גויל חכם
מלכדריס טומלה עט סקליטס געלן
שעטעלנו סטטוקין וסוסס מסקס' זט
וחס: מה' עטידיטפה. דטמאלן צאל:
ספק מהע. לה דיעין לי טומלה זט
טסור וטאל מי סימה: עט ספק בוקונן.
לומר צמלה זט זט לה נדא צן
ווקוין זט סטומלה קן לנמאן מדס
לכמיכ' (יקלה ט) ווי ליוק הוב: מהע
אל טומלה מט. צאוח זט סטומלה
ויאמטען עטמו אה זט סטומלה דלאט
סלי שוו צמלה נלקמיה פליך הומלה
סטטוקין וסיליס טסוריין אה גוטו צל
כאין טומלה קוו וויליך טבילה וויליך
שטע דלאוירית: יוי יוסי צ'ן
האר. געולס ספק ממען וכגן צאמה
פלס מקומיס וצלה מוחן לירוליטס
ודוחי מעטעלן אה מיטנטנוקה נקס
שאלאן

קבה א מ"ג פ"כ מה'
קומו טרמייה
קבה ב מ"ג ס פ"ו
קומו טרמייה

**דיס נם רנו נגווו צומלה ייס
במתקודם^{חט}: חא סכין דגע בעמי.
ומיל דמייני בטל מסקון:
אין כל' מטה מא כל', ולט לא דרכ'
יסודה למקו נס נטענה ליל' גאנט
מת דאסכו כל' מטענה ליל' גאנט
ויקי דהמא נגן אטיטס פלא סקסום:
חא ברשות הרוחה שפֿיקו טמא.
מימה טה קאנטילן נזוקען
ברשות לנטיעס מזוז ייס. שפֿיקו
ברס' טהן: **מבדי' האי מהחט**
דבר שאין בו דעת לישאל הוא. פ'!
האי מעת כי צונע צומתן^{חט} זגדוטו
לט צעינן סיחן זו דעת ניטחן הילט
סמייטהן למודיא דעם נטן כנ' כנ'
טומחהן מת ואצן הילפּו' ברט' יאט
ברחו זורבן זיגאנט ברו' יייזען**

קבה א מ"י פ"כ מס' ה' צוות בטומלה סלכה ג:
קבו ב מ"י סס פ"ז סלכה ז:
קבו ג סס סלכה ו:

רביינו חנןאל
ואקשיין עלה והוא על
הסכך נמי קני שחווא
טהורין לערין יונ"ה בכוון
שאן טומאה מברך
לא לידם ולא לילדיהם.
וזהו היכי אותה העת
ששיטין טומאה והן גורו
רבוחת טומאה כו' ולא גורו
אילו בחוץ הילם כל
מקום טהורים היו אם
גענו במסכן טמאין וילם
שכנן במקישר, אבל
שהחומר טנאתי, והציך
ר"ע לומר כי בקדושים
לא עולין עולות טומאה.
ואתוקה עליה בא וכחאתה
אשכחן רידים וככלים כחאתה
גورو רונין, רונין "ה"
דבר גورو בו רונין ורונין
ודידים לטולו יומי והוואלין
והכלים שנטמאו במסקין.
ומשין ר בכיר החז
לסקין דאפיילו בחולין קון
טמאין, כי מאין גור
לה טומאה לסין זו. אם
וניגינה בהרשכון סוכן, אא
קייא לאן כל מלט מסכן
ללי, והסכך כליל הו, והוא
נאמר כיוון שנגע בו המחת
טמא חוץ מהן הנקוט.
החתה והולך והלךין חוץ
און כל מלט מסכן וילם ומודר
בריר ר בכיר ואבון להקרין
על זה המחת מאייה דרכ
ספדרה הסופה, ואהמגון
ספדרה השפה, ואהמגון
החתה עצמה מטמאת
מקפכח דחישין שא
מהות וטמא היהת, האה
ארוןן לא גורו על ספדר
כלים הנמצאים בירושלים,
ואוקראין ר בכיר החז
דר' דינעה שנמאת כבש
מן, ומגמא עשיין בכיר
שאינה ספק אלא ודאי.
ור' יוסי בר בון ואוקראין
טמאה על ספדר כלים,
הני מייל בירושלים, אבל
חוץ גורו על ברושלים גורו,
החתה והחוץ גורו על
לירושלים, שטברור יד
היא. והוועוון דילך קדוק
על ספדר כלים, לא גורו על
הוועוון ברושלים, להמא
המגמאם בירושלים, להמא
ההרציך לאמר, וזה הלא
שווין כהוועוון בירושלים
בירושלים, כו', ופשותו
היא. והוועוון האארוןן
שאמור לא גורו על ספדר
לא גורו על ספדר כלים
הרוקין ברושלים, להמא
ההרציך לאמר, וזה הלא
שווין כהוועוון בירושלים
דראטטליניגו בע. הא
ספק טהורין, האארוןן
אדרכו דרייך מספדר
בליך הובלה טמאם,
ודיקוין גון ודייך טמאם
גינוח דומכאות מלטה
שליחין טוינו בשוליטין
פ"ח כה הכלמים המאנזא
בירושלים דרכ' יונ' יודה
בליך הובלה טמאם,
ווארזיך ספק לאשענמא
טמאם, ואטיקאנן ליטוין
ירשא דוקא וספה למגעין
גוניאין פירוט. פירוט
המנזאים דרכ' מעבר בבייה
הביבלה, דלא דיעך דרכ'
עליה או דרכ' יונ' יודה,
ווארזיך ספק לאשענמא
טמאם, וכי אין
טהורין פ"ח ספק טומאה
הביבלה בלבד, אבל כוון
הוועוון להקלישין כי חות
הרי הוא כהחל, וכבר פיר
כבר היליאן חקי ווועוון
ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'